

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧ લું વિક્રમ સંવત ૧૯૬૦— જેઠ. અંક ૧૧ મો.

પ્રભુસ્તુતિ.

શાર્દૂલવિકીડિત.

આપે શોતલતા સુધારસમથી^૧ જે સેવકા ને સદા,
પાટે પૂર્ણ પ્રકાશ જડય^૨ તમને દૂરે કરે સર્વદા;
પોષે પૂર્ણ બની પ્રભાવિક^૩ મહા જ્ઞાનૌપધી રહેમથી,
તે શ્રી શોભિત^૪ વીર પૂર્ણ રાશીને^૫ સેવો સદા પ્રેમથી. ૧

શ્રી ગુરુ ગુણ વર્ણન.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૨૧૮ થી ચાલું)

થયા જેની પાટે કમલવિજયાચાર્ય સુગુણી;

(૧)

૧ અમૃત રસમય ૨ જડતા-અજ્ઞાન ૩પ અંધકારને ૪ પ્રભાવિક
એવી મોટા જ્ઞાન ૫પ ઔપધી ચંદ્ર ઔપધીનો સ્વામીછે. ૬ મોટા નરસીથી
શોભિત ૫ શ્રી વીર પ્રભુ ૬પ પૂર્ણ ચંદ્ર.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રભાવી ચારિત્રે ગુરુ ચરણમાં ભાવિક મણિ;
 સુબોધે નિવારે અસુખકર^૧ સંસાર^૨ ગદ ને,
 પ્રણામો પ્રેમે તે વિજયિ વિજ્યાનંદ પદને. ૫
 યથા જ્ઞના શિષ્યો ગુણધર અત્રે પંડિત નયે^૩,
 ધરામાં વિસ્તાર્યું યશ ગુરુતણું વીરવિજયે;
 ધરાબ્યું સદ્ધર્મે ઊજ્જ્વલ ઉપાધ્યાય પદને,
 પ્રણામો પ્રેમે તે વિજયિ વિજ્યાનંદ પદને. ૬
 પ્રતાપી છે જ્ઞના ગુણધર જીઓ કાંતિ^૪ મુનિને,
 પ્રસારી છે હંસે^૫ પ્રવચન^૬ સુધાસાર ધુનિને;
 ગજવે સત્કીર્તિ ગુરુવર તણી ગૌરવદને,
 પ્રણામો પ્રેમે તે વિજયિ વિજ્યાનંદ પદને. ૭

शास्त्रविहीन.

વિધાવદ્ધલ^૭ વીરવદ્ધલ^૮ મુનિ વેગે વિહારે કરી,
 પંઝામે ફરકાવતા ગુરૂતણી કીર્તિ ધ્વજને ધરી;
 શોભાવ્યા ગુરૂસભ રાજવિજયે આરિત્રને આદરી,
 દીપાવ્યું અમરે^૯ સુનામ ગુરૂતું આરામ આત્માકરી. ૮

૧ દુઃખદાયક ૨ સંસાર રૂપ રોગ ૩ ન્યાયમાં પડિત. ૪ શ્રી કાંતિ વિન્યજી મહારાજ. ૫ શ્રી હંસવિન્યજી મહારાજ ૬ શાસ્ત્રરૂપ અમૃતની શ્રેષ્ઠ નદીને. ૭ વિદ્યાને પ્રિય અથવા જ્ઞાને વિદ્યા પ્રિય છે તેવા. ૮ શ્રી વલ્લભ વિન્યજી મહારાજ ૯ શ્રી અમર વિન્યજી મહારાજ.

ષટ્દર્શનોનું કમિશન.

૨૪૩

~~~~~

ષટ્દર્શનોનું કમિશન.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૨૨૨ થી ચાલુ.)

પૂર્વપક્ષ—એ ચારે ભેદના લક્ષણ કહો.

ઉત્તરપક્ષ—ચક્ષુ વિગેરે પાંચ ઇન્દ્રિયોના આશ્રયથી ઉત્પન્ન થયેલું, અને બાહ્ય એવા રૂપાદિ પાંચ વિષયોનું પ્રત્યક્ષ તે ઇન્દ્રિય-પ્રત્યક્ષ કહેવાય છે. પદાર્થનું પ્રત્યક્ષ થયા પછી તે વિષયને અહણ કરનાર ઇન્દ્રિયજન્ય જે જ્ઞાન, તે પછી તરતજ જે મનમાં પ્રતીત થાય છે તે માનસપ્રત્યક્ષ કહેવાય છે. તે જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ વિષય જે ઇન્દ્રિય જ્ઞાનના વિષય ઘટાદિનું જ્ઞાન થયા પછી બીજે ક્ષણે તેમાં એ જ્ઞાનને સહકારી લઈ તરતજ થાય છે. વસ્તુ માનનું આહક જ્ઞાન તે ચિત્ત, તે ચિત્તમાં થયેલા તે ચૈત્ત એટલે વસ્તુનું વિશેષ રૂપ અહણ કરનાર જે સુખ દુઃખ અને ઉપેક્ષા આદિ તે અને તેમના આત્મા જેનાથી જેનાથી જણાય તે સ્વસંવેદન પ્રત્યક્ષ કહેવાય છે. ભૂતાર્થ ભાવના એટલે ભૂત-થયેલા અર્થ તે પુનઃ પુનઃ ચિત્તને વિષે લાવવો તેનો જે પ્રકર્ષ તે પર્યંતથી પેદા થયેલું જે જ્ઞાન તે યોગિજ્ઞાન. તેનું જે પ્રત્યક્ષ તે યોગિજ્ઞાન પ્રત્યક્ષ કહેવાય છે.

પૂર્વપક્ષ—એ પ્રમાણે પ્રત્યક્ષના ચાર ભેદનો સમજાયા પણ તેમાં એક શંકા થાય છે કે, પરમાણુંનું સ્વરૂપ જે સ્વલક્ષણ છે તે આવા પ્રત્યક્ષથી કેમ અહણ થાય

ઉત્તરપક્ષ—પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ જે વર્તમાન વસ્તુ પાસે હોય

૨૪૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેના રૂપનું અહણ કરે છે, જૂત કે ભવિષ્ય વસ્તુનું નહિ, કેમકે તે પાસે નથી.

પૂર્વપક્ષ—વસ્તુનું પ્રત્યક્ષ થયા પછી જેમ તેનું નીલાદિ રૂપ અહાય છે તેમ ક્ષણ ક્ષય નિર્ણય પણ થવો કેમ ન સંભવે ?

ઉત્તરપક્ષ—તેના ઉત્તરમાં એટલું જ કહેવાનું કે જે ક્ષણે પ્રત્યક્ષ થાય છે. તેજ ક્ષણે તે વસ્તુના કાલદેશ દશાદિ સંબંધને અનુસરતી સ્મૃતિ તે વસ્તુના ક્ષણક્ષયિ પણાના ઉત્પન્ન થતા નિર્ણયને પ્રતિબંધ કરે છે તે વિષે બૌદ્ધ સિદ્ધાંતમાં કહેલું છે કે, “પ્રત્યક્ષથી ક્ષણિકત્વ તેમ અક્ષણિકત્વ ઊભયને સાધારણ એવા પદાર્થોનું અહણ થાય છે, એટલે કહિંકે જમને લીધે અક્ષણિક પણાનો આરોપ જણાય તેટલાથીજ પ્રત્યક્ષજ્ઞાન અક્ષણિકત્વને માટે પ્રમાણ છે, એમ ન સમજવું. ઉલટું એથી તો એમ બને કે અક્ષણિકત્વ માટે પ્રત્યક્ષજ્ઞાન પ્રમાણ નથી, કારણ કે જે માનસ પ્રત્યક્ષ (અનુવ્યવસાય) થાય છે તે અક્ષણિકપણાથી વિપરીત હોય છે. પરંતુ ખરીરીતે જોતાં તો પ્રત્યક્ષ છે તે ક્ષણિકપણાના અહણ પ્રત્યે પણ પ્રમાણ નથી, કારણકે, તેમાં તેને અનુરૂપ અધ્યવસાય થતો નથી. નીલરૂપાદિનું જે અહણ થાય છે તેમાં તો તે પ્રકરનો નિશ્ચય થવાથી ત્યાં તે પ્રમાણ થાય છે માટે જે કેવલ નિર્વિકલ્પ ક્ષણિકપણું તે અક્ષણિકપણાવાળું સવિકલ્પ કદાપિ હોઈ શકે નહીં તેથીજ પ્રત્યક્ષતા લક્ષણમાં કહ્યું છે કે, જમરહિત તેજ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ.

પૂર્વપક્ષ—જ્યારે પ્રત્યક્ષતા લક્ષણમાં જમરહિત એવું વિશેષણ મુક્યું અને અનુમાનના લક્ષણમાં ન મુક્યું તે જાપરથી

પરદર્શનોત્તુ કમિશન.

૨૬૫

એમ સૂચવ્યું કે, અનુમાન તો ભ્રમવાલું પણ હોય ભ્રમાત્મક પણ અનુમાનતો ખરૂં જ સમજવું. કારણ કે, સાથે અનુમાન પણ એ સામાન્યમાં તેનો પણ સમાવેશ છે અને વ્યતિરેક (તદ્ભાવ) તથા અન્વય (તદ્ભાવ) થી સામાન્યને લક્ષણ ઠાટિમાંથી દૂર કરવું અશક્ય છે, ઠમકે સામાન્ય છે તેજ તેનું લક્ષણ છે એમ અનુમાનથી કલ્પાય છે.

ઉત્તરપક્ષ—એ વાત સત્ય છે પણ જ્યારે ભ્રમનું ખરૂં-ખરૂં લક્ષણ સમજાય ત્યારે તેનો નિશ્ચય થઈ શકે.

પૂર્વપક્ષ—ભ્રમનું લક્ષણ શું અને તેનો સંબંધ અહિં શીરીતે લાગુ પડે ? તે સમજાવો.

ઉત્તરપક્ષ—જે વસ્તુ જે રૂપે ન હોય અને જેનું જે લક્ષણ ન હોય તેને તે રૂપે અને તે લક્ષણરૂપે જાણવી. એ ભ્રમનું લક્ષણ છે. અહિં અનુમાન સાથે તેનો સંબંધ એવી રીતે છે કે, અનુમાનનું જે પ્રમાણ તે પોતાના લક્ષણના બલથી પ્રણાલિકાએ કરીને સિદ્ધ થાય છે. લક્ષણ ગ્રંથોમાં કહ્યું છે કે પદાર્થ વિના તાદાત્મ્યપણું અને તેની ઉત્પત્તિરૂપ સંબંધની સાથે નિયત પણે જોડાએલો જે લિંગ સદ્ભાવ, તે સંભવે નહીં અને તે વિના તેનું જ્ઞાન થાય નહીં, ને તે જ્ઞાન વિના પૂર્વથી જાણેલો સંબંધ સ્મરણમાં આવે નહીં, ને તેવું સ્મરણ ન થાય ત્યારે અનુમાન પણ થાય નહિં. એ રીતે પદાર્થથી વ્યભિચાર પામે નહીં એવો જે ભ્રમ તે પણ પ્રમાણ કહેવાય છે. તે વિષે પ્રમાણ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે, “ જે જનો ધર્મ ન હોય તેમાં તે

૨૪૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~  
 ધર્મનું ગ્રહણ પણ સંતાન દ્વારા (પરંપરાએ) પ્રમાણ ભૂત થાય છે. ”

પૂર્વપક્ષ—એ જાપરથી અનુમાનમાં ભ્રમરહિત એ વિશેષણ ન જોઈએ,, તેમ સમજતું નથી માટે તે વિષે કાંઈ વિશેષ ખુલાસો હોયતો આપો.

ઉત્તરપક્ષ—તે વિષે એક દષ્ટાંત છે—જેમ પ્રજાશમાન મણિની શિખા અને દીપકની પ્રભા સરખી લાગે છે. તે પ્રત્યે મણિની બુદ્ધિથી જ દોડે તે બેનું મિથ્યાજ્ઞાન તો સરખુંજ છે પણ અર્થ ક્રિયામાં ફેર પડે છે તેવીજ રીતે તે યથાર્થ નથી તે છતાં પણ તે સમયમાં તેમનું બંનેનું અનુમાનત્વ તો છેજ પણ અર્થક્રિયાને અનુસરી તેના પ્રમાણપણાની વ્યવસ્થા સમજવાની છે. માટે અનુમાનના લક્ષણમાં ‘ ભ્રમરહિત ’ એ પદ ન જોઈએ. પ્રત્યક્ષ પ્રમાણના લક્ષણમાંજ ‘ ભ્રમરહિત ’ એ પદ જોઈએ—એ સિદ્ધ થાય છે.

અપૂર્ણ.

~~~~~  
યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૨૨૬થી ચાલુ.)

યતિધર્મ—વત્સ, શાંતથા, શ્રાવકામાં પેઢેલા એ દુરાચારે ધર્મની અપાર હાની કરેલી છે. કન્યાવિક્રય કરનાર શ્રાવકોના ધરના આહાર પાણિ મારા કેટલાએક પવિત્ર સાધુઓને પણ બ્રહ્મ કરતા હોય, તેમને મને લાગે છે. કન્યા વિક્રયરૂપ વિષવૃક્ષને ઉચ્છેદ કર.

અતિધર્મ અને આવકધર્મનો સંવાદ.

૨૪૭

વાનું કામ આપણી વિજયિની કોન્ડ્રન્સ માથે લેશે. ભદ્ર, ધૈર્ય રાખો. હજુ એ દુરાચાર છુપો છુપો ફરે છે. કેટલાએક કુલીન આવકોના ઘરમાં તે દુષ્ટને સ્થાન મળ્યું નથી. ઘણાં ઉત્તમ કુલીન આવકો કન્યા વિક્રયરૂપ આંકાલનો સ્પર્શ થવા દેતા નથી. હજુ શ્રી વીરશાસનનો પ્રભાવ પ્રકાશિત છે. હિંમત હારશો નહીં.

આવકધર્મ—ભગવન, તમારા ધૈર્યદાયક વચનો સાંભળી મારા હૃદયમાં શાંતિ સુધાનો છંટકાવ થઈ જાય છે પણ મારા આવકો તરફ હૃદયમાં અવિશ્વાસ રહ્યા કરે છે. કન્યા વિક્રય કરનારા જે ઘણાં દુરાચારી આવકો કન્યા વિક્રય રૂપ મહાજલમાં ફસાય છે. તેનું મૂલ કારણ લોભ અને નિર્ધનતા છે. આપત્તિમાં પણ ધર્મપર દૃઢતા રાખનારા વીર આવકો પોતાને નિર્ધનતા પ્રાપ્ત થાય તોપણ એ કન્યા વિક્રય રૂપ દુષ્ટ દુરાચારને વશ થતા નથી. તેવા આવકોને ધન્યવાદ ઘટે છે. જ્યાંસુધી તેવા આવક રત્નો વિધમાન છે ત્યાંસુધીજ આ જગતમાં ધર્મ સજીવન છે. કૃપાળુ ભગવન મારા તમામ આવકો એ દુરાચારથી દુર રહે અને કન્યાવિક્રય જેવા દુષ્ટ રિવાજનો સર્વત્ર નાશ થઈ જાય તેવી અંતરથી આપ આશીષ આપો.

યતિધર્મ—વત્સ, અપશોષ કરશો નહીં આપણી વિજયિની કોન્ડ્રન્સ તેનો સત્ત્વર નાશ કરવા પ્રયત્ન કરશે. આધુનિક સુર આવકો પણ એ દુષ્ટ કૃત્યનું મહા પાપ સમજવા લાગ્યા છે. જ્યો લોભ વશ થઈ તે મહા પાપને જાણતાં છતાં ગુપ્ત રીતે કરે છે તેઓ પાછલથી પશ્ચાત્તાપ પામે છે. કન્યા વિક્રયનું ધન અધમમાં અધમ છે. જ્યો એ ધનરૂપ મહાવિષ ભક્ષણ કરે છે. તેઓ અદ્ય સમયમાં અધમ સિથિતિએ પોહાયે છે. એ મહાવિષે ઘણાંને પાયમાલ કર્યા

૨૪૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. ઘણાંઓ ધર્મબ્રષ્ટ થઈ ગયા છે. ઠટલાએક તો ઉત્તમ કુલમાં જન્મ્યા છતાં નીચ કુલમાં આવી ગયા છે. કન્યાવિક્રયના ધનથી ધનવાન થયેલો પુરૂષ લોકમાં નિંદાપાત્ર અને તિરસ્કારનું ભાજન થાય છે. એ દુરાચારીનું મુખ પણ કોઈ જોતા નથી. સ્થાને સ્થાને તેની મલીન ચર્ચા થાય છે અને તેના કુલીન સંબંધીઓ તેને ચંડાલની જેમ નીચ ગણી તેની સાથે કોઈ પ્રકારનો વ્યવહાર રખતા નથી. માટે હે વત્સ તેવા અધમ કૃત્ય કરવા કયો કુલીન આવક તત્પર થશે ? સાંપ્રતકાળે પાંચમો આશ પ્રવર્તે છે તેથી કોઈ કોઈ સ્થલે એ દુરાચારે આવકોને કલંકિત કર્યા છે પણ માન સર્વોત્તમ સંવેગી સાધુઓના સદુપદેશથી ઘણાં કુલીન આવકા જાત થયા છે. પ્રત્યેક સ્થાને તે વિષયનીજ ચર્ચા પ્રગટ થવા લાગી છે તેથી એ દુષ્ટ દુરાચાર અદ્ય સમયમાંજ અસ્ત થઈ જશે. વળી હું અંતઃકરણથી આશીષ આપું છું કે, ભારત વર્ષના કુલીન આકા એ દુરાચારથી દુર રહે. વત્સ, અધીર થશો નહીં, તમારા પવિત્ર મનોરથ શાશન દેવતા પૂરા કરશે.

આવકધર્મ—લગવન, આપના માધુર્ય ભરેલા વચનો સાંભલી મને અપાર આનંદ પ્રાપ્ત થયો છે. મારા આવકોના દરેક કુંદુંબ તે કન્યા વિક્રયના દુરાચારથી દૂર રહે અને ભારત વર્ષના દરેક શેહેર તથા ગામડાના પવિત્ર ક્ષેત્રોમાં તમારા મહાશય મુનિઓના ઊપદેશથી એ દુરાચારને રહેવાનો અવકાશ ન મળે અને આપણી વિજયિની ડાન્ડરન્સ એ વાતને ચર્ચાવી એ મહા પાપી રીવાજને જિન્મલન કરવા મથન કરે તો પછી હું સંપૂર્ણરીતે કૃતાર્થ થઈશ. એટલુંજ નહીં પણ આ પાંચમા

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મના સંવાદ.

૨૪૬

આરામાં ચોથા આરાતું સુખ માનીશ ભગવન, આપની અંતરના આશીષ સફલ થાઓ. શાસન દેવતા તેમાં સંપૂર્ણ સહાય આપો.

યતિધર્મ—ભદ્ર, તમારી સુખસુદ્રા પ્રસન્ન જોઈ મને આનંદ થાય છે હું મેળા આવીજ પ્રસન્નસુદ્રા રાખજો. તમારા શ્રાવકોમાંથી એ દુરાચાર દૂર કરવાને એક ખરેખરો ઉપાય મને સુઝી આવ્યો છે. જો તે ઉપાય પ્રવૃત્ત થશે તો એ દુરાચાર ખારતના સર્વ દેશોમાંથી દૂર થઈ વિનાશ પામી જશે.

શ્રાવકધર્મ—(હૃદયમાં ઉત્સાહ લાવી) કૃપાલુ ભગવન, તે ઉપાય મને કૃપાકરી જણાવો, તે ઉપાયની જિજ્ઞાસા મારી મનોવૃત્તિને દબાવે છે. જાણવાનું કુતૂહલ વારંવાર થયા કરે છે. મને આશા છે કે આપ દયાલુ દેવ મારી જિજ્ઞાસા તૃપ્ત કરશો.

યતિધર્મ—વત્સ, તે ઉપાય એવો છે કે, હું મારી પ્રભાવિક શક્તિ વડે મારા આશ્રિત મુનિઓના હૃદયમાં એવી પ્રેરણા કરાવીશ, કે જથી તે મુનિઓ તે વિષેના ઉત્તમ ઉપાયો યોગ્ય કરશે. જે મુનિઓ ખરેખરા સંવેગને ધરતારા છે, જેઓના હૃદયમાંથી રાગ દ્વેષ પ્રમુખ અંતર રાત્રીઓ દૂર થયા છે, જેઓએ શુદ્ધ ચારિત્રના ચલકાટથી શ્રીવીર શાસનને અને શુદ્ધ કુલને દીપાવ્યું છે, જેઓ સર્વદા જ્ઞાનની પવિત્ર ભક્તિમાં રીતપર રહી

૨૫૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આત્મસાધન કર્યા કરે છે, જ્યો ક્ષેત્રમભત્વછોડી ભૂમંડલના
 સર્વ ભાગને વિહારથી પવિત્ર કરે છે, જ્યો અવિરતિનો પરિ
 હાર કરી વિરતિનું જ સર્વદા સેવન કરે છે અને જ્યો સંયમ પૂર્વક
 સમાધિની ઊપાસનામાં રહી પરમાત્માનું ધ્યાન ધરે છે. તેવા માના
 ઉત્તમ મુનિઓ પ્રત્યેક ક્ષેત્રે વિચરી કન્યા વિક્રય રૂપ દુરાચારને
 પરાસ્ત કરશે. એટલું જ નહીં પણ એ દુરાચારે અસ્ત કરેલા લુપ્થ
 શ્રાવકોના ધરના અપવિત્ર આહાર પાણી તેઓ વોરશે નહીં. કન્યા
 વિક્રય કરનાર, કરાવનાર અને અનુમોદનાર એ ત્રિપુટીને ચતુર્વિધ
 સંઘના સમુદાયમાંથી દૂર કરાવા પ્રયત્ન કરશે. તે મહા જ્ઞાની અને
 પરાંપકારી મુનિઓ જાણે છે કે, સર્વ વર્ણમાં શ્રાવક પ્રજા સર્વોત્તમ
 છે; કુલીન છે અને અરિહંતના પવિત્રધર્મના આશ્રિત છે. તેઓને
 પાપ વિવાહ કરવો યોગ્ય નથી. તેઓ ખરેખર ધર્મ વિવાહના જ અ-
 ધિકારી છે. કન્યા વિક્રય કરી વિવાહ કરનાર શ્રાવક જૈન એ
 નામને લાયક નથી. તે વીર પ્રભુના સુશોભિત શાસનને કલંકિત
 કરનાર છે. તેનું અપવિત્ર શરીર ચંડાલની જેમ અસ્પૃશ્ય છે તેનું
 ગૃહ સ્મશાનની જેમ અમંગલ છે તેનું કુલ ઉત્તમ છતાં અધર્મા-
 ધમ છે પોતાની નિરપરાધી બાલ કન્યાને જન સમુદાયની સમક્ષ
 વેચી તેના રૂધિર સમદ્રવ્યથી ગૃહ વ્યવહાર ચલાવનાર પુરુષને શ્રા-
 વક કહેવો એ કેટલું શરમ ભરેલું છે તેવો લુપ્થ પુરુષ શ્રાવક
 નથી, શ્રાવકભાસ નથી અને મિથ્યાત્વી પણ નથી પણ તે શ્રાવક

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મના સંવાદ,

૨૫૧

કુલમાં જન્મ લેનાર એક નર પિશાચ છે મિથ્યાત્વી પણ તેનું કૃત્ય કરવામાં પાપ માને છે. એવા અધર્મ શ્રાવકનો સંસર્ગ કરવામાં પાપ લાગે છે એમ સમજનારા મારા મુનિઓ તે દુરાચારને ભારત વર્ષ-માંથી પરાસ્ત કરવા ચુકશે નહીં. ભદ્ર, તે વિષે હું હૃદયથી પ્રેરણા કરીશ. જરા પણ અપશોષ રાખશો નહીં. અદ્ય સમયમાંજ શ્રાવકોના કુલમાંથી એ દુષ્ટ રીવાજ નાબુદ થઈ જશે.

શ્રાવકધર્મ—ભગવન, આપે મને પરમ શાંતિ આપી છે. હવે મને નિશ્ચય થયો કે, આપે કહેલા આ સર્વોત્તમ ઉપાયથી અને વિજયિની કોન્દ્રન્સના મહાન પ્રયત્નથી એ દુરાચાર નાબુદ થઈ જશે. મારા કુલીન શ્રાવકોને કન્યાવિક્રયના કઠોર કલંકથી મુક્ત થયેલા જોવાની મારી ધારણા સફલ થયેલી હું સમજું છું. ચાલો હવે આપણે સ્વસ્થાન પ્રત્યે જઈએ. હવે અદ્ય સમયમાં ગુજરાતી રાજધાનીમાં થનારી આપણી ત્રીજી જૈન કોન્દ્રન્સના દર્શન કરવાને પાછા આપણે મલીશું અને તે કોન્દ્રન્સના વિજયની વાર્તા ફરી અપાર આનંદ પ્રાપ્ત કરીશું.

અપૂર્ણ.

૨૫૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

ચિંતામણી.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

(ગત અંકના ૯ માના પૃષ્ઠ ૨૦૬ થી ચાલું)

સાધ્વી વિદ્યાશ્રીના ઉપદેશો.

એક દિવસે સાધ્વી રત્ન વિદ્યા શ્રી પ્રાતઃકાલે રાજનગરના એક પ્રખ્યાત દેરાશરમાં દર્શન કરવાને નીકળ્યા હતા. પોતાની સાથે દીક્ષા પર્યાયે અને વયમાં લઘુ એવી બીજી સાધ્વીઓ તથા તેમના ઉપદેશ લેવા ઉત્સુક એવી શ્રાવિકાઓ ચાલતી હતી વિદ્યા અને ચારિત્રના ચલકાટથી સુશોભિત એવા વિદ્યાશ્રી તે દેરાસરમાં આવ્યા. મુખ્ય નાયકજીની પ્રતિમાને અપૂર્વ ભાવનાના ઊદ્ઘાસથી વંદના કરી કેટલા-એક ભાવના ભરેલા સ્તવનો મધુર સ્વરે ગાઈ મંદિરના મધ્ય ભાગને તેમણે ગજવી મુક્યો. કંઠના માધુર્યથી રંજિત થયેલી દિક્કુમારીઓ જાણે અનુકરણ કરવા સ્વર પુરતી હોય તેમ ઊર્ધ્વ ભાગમાં ચારે તરફ તેનો પ્રતિધ્વનિ પ્રસરી રહ્યો. તેને શ્રવણ કરવાને ઊત્સુક એવા શ્રાવક અને શ્રાવિકાઓના વૃંદ દૂર ઉભા રહી ચિત્રની જેમ સ્તબ્ધ થઈ ગયા હતા.

એવી રીતે પ્રજાની સ્તવન પૂર્વક ભાવ પૂજા કર્યા પછી સાધ્વી શ્રી મંદિરની બાહર નીકળ્યા. નવરંગિત શૃંગાર ધરી દર્શન કરવા આવતી શ્રાવિકાઓના વૃંદેવૃંદ તેમને સામે મલવા લાગ્યા. આવા અણોદય સમયે ઊત્સાહથી જિનાલયમાં દર્શન કરવા આવતી શ્રાવિકાઓને જોઈ સાધ્વીજીને વિચાર થયો કે, આ સમયે શય્યામાં-

ચિંતામણી.

૨૫૩

થી ઉઠી શૌચ સ્નાનાદિ ક્રિયામાંથી પરવારી દર્શન કરવા આવતી આ શ્રાવિકાઓને ધન્ય છે. તેઓની પવિત્ર ભાવના ખરેખર પ્રશંસા કરવા યોગ્ય છે—આવું વિચારી તેમણે સાથે ચાલતી શ્રાવિકાઓને પુછ્યું કે, આ શ્રાવિકાઓ સર્વ શૌચ ક્રિયામાંથી પરવારીને આવે છે કે કેમ? કોઈ ચતુર અને વૃદ્ધ શ્રાવિકાએ જણાવ્યું કે, પૂજ્ય ગુરૂણી-જી, આમાંથી શૌચક્રિયામાંથી પરવારી શુદ્ધ થઈ આવનારી શ્રાવિકાઓ થોડી છે. આ અનુચિત રિવાજ સૌરાષ્ટ્રમાં વિશેષ છે અને અહિં પણ તે પ્રવર્તેલો છે—એવું ધારી તે દિવસે પોતે તે વિશેષ ઊપદેશ આપવાનો નિર્ણય કરી સત્વર વ્યાખ્યાન—શાલામાં પધાર્યા.

નિત્યના નિયમ પ્રમાણે વ્યાખ્યાન શાલા શ્રાવિકાઓના યૂથથી ચીકાર ભરાઈગઈ સર્વ એક ચિત્ત થયા એટલે મહા પવિત્ર સાધ્વી શ્રી વિદ્યાશ્રી એ પોતાના ઊપદેશામૃતની ધારા મધુર કંઠમાંથી છોડી સાધ્વી શ્રી મંગલા ચરણ કરી બોલ્યાકે, બેનો, આજે તમને જ ઉપદેશ આપવાનો છે તે તમારે સારી રીતે એક ચિત્તે શ્રવણ કરી મનન કરવા જવો છે. જૈન બાળાઓ, તમે એટલું તો સમજો છો કે આપણે સર્વ આર્ય ધર્મમાં જાંચા એવા જૈન ધર્મને માનનારા જૈન છીએ આપણા ધર્મમાં પ્રતિમાની લક્ષિત કરવાને અને તેમની એક નિષ્ઠાથી પૂજા કરવાને ફરમાવ્યું છે આપણા જિનમંદીરોમાં સર્વથી અધિક પવિત્રતા રખાય છે. પ્રભુની મહા પવિત્ર પ્રતિમાની પૂજા વખતે કોઈ જાતની આશાતના ન થાય, એવો શુદ્ધ ઉપયોગ રાખવામાં આવે છે. તેમછતાં કેટલાએક દેશોમાં તથા સેહેરોમાં પ્રાતઃકાલે પ્રભુનમંદિરમાં દર્શન કરવાને જતી શ્રાવિકાઓ અશુદ્ધપણે જાય છે—એમ જોવામાં આવે છે એ કેવા ખેદની વાત! પ્રાતઃકાલે ખરાખર શૌચસ્નાનાદિ વિધિ

૨૫૪

આત્મભાવ પ્રકાશ.

કર્યા વગર સચ્ચામાંથી ઊઠતાંજ અપવિત્ર શરીરે જિનાલયમાં પ્રવેશ કરવો એ પુણ્યને બદલે પાપ ઉપાર્જવાની પ્રવૃત્તિ છે. પવિત્ર જિનાલયમાં કેવી પવિત્રતા રાખવી જોઈએ, તે વિષે આપણા પૂર્વાચાર્યોએ બહુ કહેલું છે. તામસસ્વરૂપી રાત્રિને વખતે પુદ્ગલિક સુખને માટે ગૃહસ્થ સ્ત્રી પુરૂષો કેવા અપવિત્ર બને છે. વિષય રૂપ વિષ કુડમાં મગ્ન થનારા દંપતી પ્રત્યક્ષ નરક જેવા રાત્રિના મહાપાપ રૂપ પંકથી લિપ્ત થાય છે. કામાંધ કામી અને કામિનીઓ ને મહા પાપની ઉદ્ધરણાનું કારણ રાત્રિજ છે. તેવી મલીન રાત્રિમાંથી સચ્ચા છોડી પુદ્ગલોની બાદ્ય પવિત્રતા કર્યા વગર ઉપરથી શ્રંગાર ધારણ કરી જિનાલય જેવા પરમ પવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશ કરવો એ કેટલી આશાતના છે.

સદ્ગુણી શ્રાવિકાઓ, તમારે આ વાત ઊપરથી પૂરતું ધ્યાન આપવાનું છે. તમારા ગૃહસ્થ ધર્મની કેટલીએક બાદ્ય ક્રિયાઓ આશ્રવની કારણ રૂપ છે. તમારે બાદ્ય અને અંતર શુદ્ધિ ખરેખરી રાખવાની છે. તમારા પુદ્ગલો ક્ષણે ક્ષણે અપવિત્રતાના પરમાણુઓને પ્રાપ્ત કરે છે. તમારા ગૃહ મંડનમાં અને વપુ મંડનમાં અશુચિ પુદ્ગલોના પ્રવાહ છુટ્યા કરે છે. તમારા ગૃહમાર્ગમાં અશુચિના અનેક કંટક આડા છે. અવિરતિ ધર્મની છાયા તમારા ગૃહરાજ્ય ઊપર પડે છે. વિરતિ ધર્મ તમારાથી દૂર છે. તમારા વિસ્તારવાળા ગૃહરાજ્યમાં સ્થાને સ્થાને પુદ્ગલની અપવિત્રતા થવાને અતિ સંભવ છે. તેમાં સ્ત્રી શરીર વિશેષપણે અપવિત્ર છે. તમે ભોગ્ય પદાર્થમાં ગણાઓ છો. તમારી કાયાને રાંધેલા અન્નના જેવી ઊપમા અપાય છે.

ચિંતામણી.

૨૫૬

~~~~~

પ્રતિમાસે થતો આર્તવદોષ તમારામાં કેટલી અપવિત્રતા છે તે સૂચવી આપે છે. તેથી હે બાલાઓ, તમારે પવિત્ર રહેવાની વિશેષ જરૂર છે. તેમાં પણ શ્રી ભગવંતના પવિત્ર મંદિરમાં પ્રવેશ કરવામાં તમારે સર્વોત્તમ પવિત્રતા રાખવાની ઘણી આવશ્યકતા છે. પ્રાઃકાળે શય્યાના મલિન સંસર્ગમાંથી જુદા પડી બરાબર સ્નાનાદિ શૌચ કર્યા વગર તત્કાલ કેવલ સુખ ધોઈ નવીન શ્રંગાર ધરી જિન ચૈત્યમાં જવું તે મોટી આશાતના છે. જે ભાવનાથી તમે ચૈત્ય પ્રવેશ કરો છો તે ભાવનાના મહા દુળને બદલે તમને આશાતનાનું મહા પાપ પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રિય ભગનિઓ, તમે એમ માનતા હો કે અમે જિત્તમ પોશાક તથા આભૂષણો ધરી પ્રભુ દર્શન કરવા જઈએ છીએ. પણ તે તમારા વિચાર તદ્દન વિપરીત છે. બરાબર સ્નાનાદિ શૌચ થયા વગર કેવલ વસ્ત્રાલંકારથી શરીરમાં પવિત્રતા આવતી નથી. નવ રંગિત વસ્ત્રો તથા કેવલ અમૂલ્ય આભૂષણો ધારણ કરનાર પુરૂષ સ્નાન કર્યા વગર પ્રભુની પૂજનો કે તેમના ચૈત્યમાં પ્રવેશ કરવાનો અધિકારી થઈ શકતો નથી. ચૈત્યમાં પ્રવેશ કરનારે કેવી રીતે નિયમો રાખવા જોઈએ છીએ તે બધા આપણા શાસ્ત્રમાં સવિસ્તર દર્શાવ્યા છે. માતાઓ અને બેનો, હવેથી તમે આ વિષે પૂરતું ધ્યાન આપજો. કેટલાએક દેશમાં કે સેઠેરમાં તેવી અપવિત્ર રૂઢિ પ્રવર્તી છે. તે રૂઢિનો તમારે સર્વથા ત્યાગ કરવો. તેવી રીતે વર્તવાથી આત્માનું અકલ્યાણ થાય છે એટલું જ નહીં પણ જલદી આપણા સર્વોત્તમ શાસનની હીલણ થાય છે. આવી કુરૂદીને લઈ મિથ્યાત્વીઓ આપણું ઊપહાસ કરે છે. કેટલાએક અજ્ઞાનીઓ આપણા અહિંસામય પવિત્ર ધર્મને મલીન ધર્મ કહી વગોવે છે. સ્થાને સ્થાને શ્રી

૬૫૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~  
 વીરપ્રભુના સર્વ શિરોમણી શાસનને અવાચ્ય અને નિંદા ભરેલા
 વિશેષણો આપે છે.

સદ્ગુણી શ્રાવિકાઓ, છેવટે મારે એટલુંજ કહેવાનું કે, તમે
 તમારા સર્વ સદ્ગુણોને સંભાળી ધર્મ ક્રિયામાં પ્રવૃત્ત થજો. માસિક
 રજો દોષના, શરીર સંસ્કારના, પાકાણાની પવિત્રતાના અને
 ભોજન કરવાના સર્વ શિષ્ટાચાર તમે સુધારીને જતનાથી પ્રવર્તી-
 વજો. તમને આજ્ઞા કરવાનો અમારો ધર્મ નથી તથાપિ અમારે
 ખીતા ખીતા કહેવું પડે છે કે, તમારો ગૃહાવાસ નિર્દોષ થાય તેમ
 ચતનાથી પ્રવૃત્તિ કરજો.

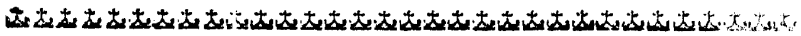
પ્રિય બેનો, આજે અમારું છેલ્લું જીવદેશ વ્યાખ્યાન છે. મારા
 પૂજ્ય ગુરુજીની ઈચ્છા અહિંથી વિહાર કરવાને થઈ છે. અમારી
 અહિં રહેવાની મર્યાદા હવે સંપૂર્ણ થવા આવી છે.

આ પ્રમાણે કહી સાધ્વી શ્રી વિદ્યાશ્રીએ પોતાનું જીવદેશ
 ભાષણ સમાપ્ત કર્યું. સાધ્વી વિદ્યાશ્રીનો થોડા દિવસમાં વિહાર
 થવાની વાર્તા સાંભળી રાજનગરની શ્રદ્ધાલુ શ્રાવિકાઓના ચિત્ત
 જીદાસ થઈ ગયા. આ મહા સતી વિદુષી સાધ્વીનો વિયોગ પાંસે
 આવેલા જાણી રાજનગરની રમણીઓમાં મોટી ચર્ચા પ્રવૃત્તિ અને
 વ્યાખ્યાન શાળામાંથીજ શોક અસ્ત થયેલી કેટલીએક શ્યામાઓ
 શ્યામ મુખી થઈ સ્વગૃહ પ્રત્યે મંદ ગતિએ ચાલવા લાગી. અને
 કેટલીએક અગ્રણી અખળાઓ સાધ્વીજીની આસ પાસ વિનંતિ
 કરવા વીંટાઈ વળી.

અપૂર્ણ.

गृहस्थावासमां केवलज्ञानी.

249



गृहस्थावासभां देवसज्जानी.



(અત્યુસંધાન ગતાંક પાને ૨૩૧ થી.)

કેવલી ભગવતને વાંદવા નિમિત્તે નાગરિક જનો અતિદુર્લભી
આવતા હવા. ભુવનમાં સુખવિલાસ ભોગવતી યક્ષણીને તે સમયે
દુર્લભકુમારનું આયુષ્ય શેષ કટલું હશે તે જાણવાની ચિંતા થતાં,
અવધિ જ્ઞાન પ્રયુજતાં પોતાના સ્વામિનું આયુષ્ય હવે બહુજ અદ્ય
છે એમ જાણવામાં આવ્યું એમ જાણવામાં આવતાંજ મન અત્યંત
ખેદાવૃત્ત થયું. વિચાર કરતાં પાસેજ વનમાં કેવલી ભગવંત સમોસર્યા
છે એમ જાણી, કેવલી ભગવંત પાસે પોતાને ઉત્પન્ન થયેલા ખેદનો
પ્રતિક્રિયા મેલવવા તત્કાલ આવી. કેવલી ભગવંતને વાંદી, નમસ્કાર
કરી, બે હસ્ત જોડી વિનય સહિત ભક્તિ પૂર્વક પ્રશ્ન પુછવા લાગી.

હે ભગવંત કાઠ જીવનું આયુષ્ય અલ્પ હોય તેનું કાઠપિણુ પ્રકારે આયુષ્ય વૃદ્ધિ પામે ?

ત્રણ જગતના યથાર્થ સ્વરૂપના વેત્તા એવા કેવલી ભગવાંત તે
 યક્ષણીને કહેતા હતા કે હે દેવી ! સામાન્ય દેવ ત્રા મનુષ્ય તો શું
 પણ અતિ મહાદ્વિક રાજા, પ્રતિવાસુદેવ, વાસુદેવ, બલદેવ, ચક્રવર્તી,
 ઈંદ્ર, ગણધર, કે તીર્થંકર સુધાંત પણ આયુષ્યને વધારવાને સમર્થ નથી.
 અષ્ટકર્મમાં સાતકર્મની ન્યૂનાધિકતા કરવાને પ્રાણી સમર્થ થઈ શકે
 છે પરંતુ આયુષ્ય કર્મના પરમાણુઓની તે ભવમાં વૃદ્ધિ કરવાને
 કોઈપણ સમર્થ નથી. સિદ્ધાંતમાં કહ્યું છે કે, જે મેરૂ પર્વતનો દંડ
 કરી, જંબુ દ્વીપને છત્રાકારે કરવાને સમર્થ હોય એવો, અતિ બલવાન

૨૫૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

દેવતા પણ પોતાના આયુષ્યની ક્ષીણતા જ્યારે દેખે છે ત્યારે અત્યંત ખેદ કરે છે, અર્થાત્ એવો દેવ પણ આયુષ્ય વધારવાને સમર્થ નથી.

અન્ય શાસ્ત્રમાં પણ કહ્યું છે કે આયુષ્ય વધારી શકે તેવી કોઈ પણ વિધા નથી, મંત્ર નથી, તંત્ર નથી, ઔષધ નથી, પ્રયોગ નથી કે કોઈ પણ ઉપાય નથી. વહાલા માતા પિતા કે બાંધવો, અતિ સ્નેહવતી સ્ત્રી કે પુત્ર પુત્રીઓ આશીર્વાદથી કે આરાધનથી મરતાં મનુષ્યનું આયુષ્ય વધારવાને સમર્થ નથી. એવું છતાં જ શાસ્ત્રમાં એમ કહ્યું હોય કે કુલદેવતાના આરાધનથી કે મંત્રના જાપથી વાશ્વાસોશ્વાસના રોધપૂર્વક યોગાદિ પ્રયોગથી આયુષ્યની વૃદ્ધિ થાય છે એવું શાસ્ત્ર મિથ્યા શાસ્ત્ર છે, એવું બોલનારા અસમજસ વાદી છે.

કેવલી ભગવંતના એવા વચન શ્રવણ કરીને, ચક્ષુણી પોતાના ચિત્તમાં અતિ વિષવાદ પામી. પોતાને અત્યંત અશાતા થતાં ત્યાંથી ઊઠીને પોતાના ભુવનમાં આવી. જાણે તેનું કોઈએ સર્વસ્વ લૂંટી લીધું હોય તેવો તેને પરિતાપ થવા લાગ્યો. તેણીને અત્યંત આર્તધ્યાન કરતી દેખીને, દુર્લભ કુમાર તેના સન્સુખ એવા લાગ્યો અને અતિ કોમલ વચનથી પુછવા લાગ્યો.

હે દેવાણુ પ્રિયા આજ તમારું મુખ જોતાં તે અત્યંત મ્હાન કેમ લાગે છે તમારા ચિત્તમાં અતિ ખેદ થતો હોય એમ તમારું મુખાવલ્લોકન સ્પષ્ટ રીતે જણાવી આપે છે. આવા આનંદના સમયમાં આત્મ આર્તધ્યાન કરવાનો શો હેતુ છે ? શું કોઈથી પરાભવ પામ્યા છો વાકાંઈ અનિષ્ટ ઉત્પન્ન થયેલું વા થતું જાણવામાં આવ્યું

પુણ્યસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

૨૫૮

છે ? અથવા શું કાંઈએ તમારી આજ્ઞાનો ભંગ કર્યો છે ? મારો તો કાંઈ અપરાધ તમારી પ્રત્યેનો થયો હોય એમ જાણવામાં આવ્યું નથી કે ? જે કાંઈ ખેદનું કારણ ઉત્પન્ન થયું હોય તે વિદિત કરો. તમારા ખેદની શાંતિ થયેજ મારા ચિત્તની શાંતિ થશે.

કુમારે વારંવાર અત્યંત આગ્રહથી પુછતાં છતાં દેવીએ કાંઈ પણ વાત તેની પાસે પ્રગટ કરી નહીં. કુમારને અવિશ્વાસ ઉત્પન્ન થતાં તે પણ જનમાં ખેદ પામવા લાગ્યો અને બહુજ હઠ કરી દેવીને કહેવા લાગ્યો કે જો તમે મારી પાસે સર્વ વૃત્તાંત પ્રગટ નહીં કરો તો હવેથી મારે અન્નોદકનો પ્રતિબંધ છે. કુમારના અતિ હઠના કારણથી દેવીએ સર્વ વૃત્તાંત કુમારને કહ્યો અને આખું કહ્યું કે હે નાથ ! આ દુઃખનું શલ્ય મારા અંતઃકરણમાં એટલે પેસી ગયું છે કે હવે મને કાંઈ પણ ચેતન પડતું નથી અને માન આ અશાતા કોઈ પણ રીતે નાશ પામે એવો મને કાંઈપણ ઊપાસૂત્રોતો નથી. મારા કર્મની પ્રતિકૂળતાએ અને આપનું આયુષ્ય હવે અલ્પ હોવાથી આપનો મને વિરહ થવાથી જે વિરહાગ્નિ દુઃખ મને પ્રગટ થશે તે શમાવવાને કાંઈ પણ સાધન હોય એ મને લાગતું નથી.

રાજકુમાર, યક્ષણીના આવા દુઃખમય ઊદ્દગારો જોઈને ત જાણીને કહેવા લાગ્યો કે હે દેવી ! આ વાતનો હૃદય મધ્યે કોઈ પણ પ્રકારે ખેદ કરવો તે તમારા જેવી સમંજણ વાલીને ઉચિત નહીં કમલના પત્ર ઊપર પડેલું જલનું ખિંદુ તે પત્રની અણી ઊપર ૨ વૃત્તાં ત્યાં સ્થિરતા ફટલીવાર કરી શકે અર્થાત્ તે ખિંદુ જેમ પવન દિકના કારણથી તત્કાલ ખરી પડે છે તેમ મનુષ્યનું જીવિતવ્ય

૨૬૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અસ્થિર હોવાથી આયુષ્યના ક્ષયે તત્કાલ વિનાશ પામે છે. તેથી હે દેવી! જો તમને મારા ઉપર અત્યંત સ્નેહ હોય, માફ કરવાની તમારા ચિત્તમાં કાંઈપણ લાગણી હોય તો તે કેવલી ભગવંત પાસે મને લઈ જાઓ. મારા અંતઃકરણમાં તમે કહેલું વૃત્તાંત સાંભળી માફ આત્મહિત કરવાનો અને આ જન્મ સફળ કરવાનો વિચાર સ્ફુર્યો છે. અલ્પકાલમાં હવે મારું મૃત્યું થશે એવું જાણી મને લેશ-માત્ર ખેદ થતો નથી. હવે તો મને તે કેવલી ભગવંતના દર્શન કરવાનો મનોરથ થયો છે. તેથી તે મારો મનોરથ પૂર્ણ કરાવવા માફ તમે સત્વર મને તે સ્થલે લઈ જાઓ. દેવી તત્કાલ કુમારને કેવલી ભગવંતની પાસે લાવતી હવી. કેવલી ભગવંતને વંદના કરી કુમાર યથાયોગ્ય સ્થાનકે ધર્મ શ્રવણ કરવાને બેઠો. સાધુ અને સાધવી થયેલા તે કુમારના માતા પિતાએ કુમારને દેખી, આ પોતાનો પુત્ર છે એમ કુમારનું મુખ નિરખી ખાત્રી થવાથી અત્યંત રૂદન કરવા લાગ્યા. કેવલી ભગવંતે તત્કાલ કુમારને બોલાવી કહ્યું કે તમારા વિરહથી તમારા માતા પિતાએ ચારિત્ર ગ્રહણ કરેલું છે અને તેઓ આજ પર્વદામાં સાધુ અને સાધવી થઈ બેઠેલા છે. તીવ્ર રાગના બંધનથી દીર્ઘકાલે એકાએક તમારું આગમન થવાથી તમારું મુખ જોતાંજ તેમની ચક્ષુમાં આસુ આવ્યા છે તેથી આ નજીક બેઠેલા તમારા માતા પિતાને તેમની પાસે જઈ વંદના કરી શાંતિ ઉપજાવો. કુમારે પૂછ્યું કે હે ભગવંત મારા માતા પિતાને મારા વિરહે ચારિત્ર લેવાની કેમ અભિલાષા થઈ? ભગવંતે પૂર્વનો સર્વ વૃત્તાંત કુમારને કહ્યો તે સાંભળી મયૂર જેમ જલ-ધરને ગર્જના કરતો સાંભળી હર્ષ પામે, ચક્રાર જેમ ચંદ્રમાને દેખી

શુદ્ધસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

૨૬૧

હર્ષ પામે, ચક્રો જમ સૂર્ય દેખી હર્ષ પામે, વાછડો જમ ગાયને દેખી હર્ષ પામે, રાજહંસ જમ માનસરોવર દેખી હર્ષ પામે, તેમ કુમાર પોતાના માતા પિતાને દેખી અતિ હર્ષ તથા સંતોષ પામ્યો. તેના શેમરાય વિકસ્વર થયા. તત્કાળ માતપિતાને કંઠે વળગી પડ્યો; અને માતા પિતાને પોતાના વિરહથી અત્યંત દુઃખ થયું તે સ્મરણ થતાંજ પોતે પણ રૂદન કરવા લાગ્યો. યક્ષણીએ કુમારનું આવું સ્વરૂપ દેખી મિષ્ટ વચ્ચનોથી રૂદન કરતો નિવાર્યો અને પોતાના વસ્ત્રના છેડાથી કુમારના સ્પર્શ નયનોને લોહ્યા.

અહો મોહ વિલાસનો ત્યાગ અતિ દુષ્કર છે. જ્ઞાનીના જ્ઞાનને તેમજ ચારિત્રીયાના ચારિત્રને પણ પ્રચંડ આવરણ લાવી મુકે છે.

યક્ષણીએ કુમારને તેના માત પિતા પાસેથી લઈ જઈ કેવલી ભગવંત પાસે બેસાડ્યો. કેવલી ભગવંત તે સર્વના ઊપકારને અર્થે દેશનાત્રત વરસાવવા લાગ્યા.

હે ભવ્ય પ્રાણીઓ! જે ભવ્યજીવ મનુષ્ય ભવ સંપાદન કરી, મધ, વિષય, કષાય, નિદ્રા કે વિકથામાં પોતાનો કાળ નિર્ગમન કરશે તે હસ્તમાં પ્રાપ્ત થયેલું ચિંતામણી રત્ન સમુદ્રના મધ્યમાં ફેંટી દેવા જેવું કામ કરશે. તે ઊપર દ્રષ્ટાંત કહું છું તે એક ચિત્તે શ્રવણ કરશે.

એક સુંદર વિશાળ નગરમાં રત્ન પરિક્ષામાં નિપુણ એક વણિક વસતો હતો. પુરૂષની બહોંતેર કલામાં તે પારંગત થયો હતો. રત્ન પરિક્ષામાં તે તે અદ્વિતીય કુશળ હતો. ગુરૂપાસે રત્ન પરિક્ષાના અર્થોનું અધ્યયન કરી સંપૂર્ણ નિપુણતા સંપાદન કરી હતી. ૧ સૌગંધીક રત્ન

૨૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨ કર્કેતન રત્ન ૩ મરકત રત્ન ૪ ગોમેદ રત્ન ૫ ઇંદ્રનીલમણિ રત્ન ૬ જલકાંત રત્ન ૭ સૂર્યકાન્ત રત્ન ૮ મસારગલ રત્ન ૯ અંક રત્ન ૧૦ સ્ફટિક રત્ન, ઈત્યાદિ અનેક જાતિના રત્નોના લક્ષણ, ગુણ, વર્ણ, નામ ગોત્ર આદિ સર્વ પ્રકારનો બોધ તેણે પ્રાપ્ત કર્યો હતો.

એકદા તે રત્ન પરિક્ષકને એવું ચિંતવન થયું કે બીજા સર્વ પ્રકારના રત્નોની પ્રાપ્તિ ચિંતામણિ રત્નની પ્રાપ્તિ થયા વિના સર ભૂત નથી. એક ચિંતામણિ રત્નજ જે પ્રાપ્ત થાય તો તેના બળથી ચિંતવન કરેલી સર્વ પ્રકારની અર્થ સંપદા સહજમાત્રમાં સંપાદન કરવાને શક્તિવાન થઈ શકીએ. ત્યારબાદ તે રત્ન પરિક્ષકે એવો સંકલ્પ થવાથી ચિંતામણિ રત્ન પામવાને અર્થે સમુદ્રમાં અનેક સ્થલે જ્યાં જ્યાં રત્નોની ખાડીઓ હતી તે ખોદાવવામાંડી પણ કાઢ સ્થલેથી ચિંતામણિ રત્ન પ્રાપ્ત થયું નહીં. પછી મોટી નદીઓના સ્થળો જ્યાં જ્યાં રત્નોની ભાળ લાગતી હતી ત્યાં ત્યાં તપાસ કરી. નદીઓના કાંકરા વિવિધ રીતના ઊઘમથી તપાસ્યા અને અનેક ઉપાયો કર્યા પરંતુ કોઈપણ સ્થાનકેથી ચિંતામણિ રત્ન દ્રષ્ટિએ પડ્યું નહીં. અતિપ્રયાસ કર્યા છતાં ચિંતવેલું રત્ન પ્રાપ્ત નહીં થવાથી મનમાં બહુજ પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યો. એવામાં કોઈ પરદેશી પુરૂષનો તેને મેળાપ થયો. પરદેશી પુરૂષે તેનું દુઃખ જાણી કહ્યું કે જો ચિંતામણિ રત્ન સંપાદન કરવાની અભિલાષા હોયતો મોટા વહાણમાં બેસી રત્ન દ્વીપે જાઓ. ત્યાં આશાપુરી નામની દેવી છે તેનું આરાધન કરો. હું સંતુષ્ટ થશે એટલે ચિંતામણી રત્ન તમને આપશે. પરદેશીએ કહેલી વાત ઉપર શ્રદ્ધા બેસવાથી તે ઝવેરી વણિક મોટા વહાણમાં બેસી રત્ન દ્વીપે પહોંચ્યો. ત્યાં આશાપુરી દેવીને દ્વારે જઈ તેને

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૨૬૩

~~~~~

નમસ્કાર કરી તેની સન્નુખ બેસી એકવીશ ઊપવાસની મહા કષ્ટકારી તપશ્ચર્યા પૂર્વક દેવીનું આરાધન કરવાનું કામ શરૂ કર્યું. તેનું મહા અમત્કારિક તપ દેખી દેવી પ્રત્યક્ષ થઈ અને તેના ઉપર તુષ્ઠમાન થઈ કહેવા લાગી.

અપૂર્ણ.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

(ગત અંક ૯ માંના પૃષ્ઠ ૨૧૨ થી ચાલું.)

એક સમયે શ્રી વિમલચંદ્ર સૂરિ પ્રાતઃકાલનું પ્રતિક્રમણ કર્યા પછી પોતાના શિષ્ય પરિવારના પ્રશ્નો જાણવાની ઈચ્છાએ આનંદ મગ્ન થતા હતાં. તે સમયે તેમના વિનિત શિષ્યો એકત્ર થઈ 'કાઈ નવીન પ્રશ્ન પૂછવા ચિંતવન કરવા લાગ્યા કે, આજે ગુરૂમહારાજને આપણે ઊત્તમ પ્રશ્નો પૂછી આપણા ચારિત્ર ધારી આત્માને કૃતાર્થ કરવો. તેવામાં એક વિરાગી મુનિ બોલી ઊઠ્યા—ધર્મ બંધુઓ, આજે આપણે એવો પ્રશ્ન કરીએ કે, આ લયંકર સંસારમાં પ્રાણીને ખરેખરો લય દાનો છે. જના લયથી કંપિત થતા પ્રાણીઓ ધર્મ સાધન કરવામાં તત્પર થાય. માટે આપણે તેવો પ્રશ્ન કરવાની જરૂર છે.

સર્વ શિષ્યોના પરિવાર વચ્ચે એક વૃદ્ધ મુનિ બોલી ઊઠ્યા—ભદ્ર, જો આપ સર્વેની ઈચ્છા હોયતો હું મારા અનુભવ વિષે એક પ્રશ્ન કરવા ઈચ્છા રાખું છું. થોડા વર્ષ પહેલા ગૃહાવાસમાં મને ઠાઠ નેત્ર રોગ થવાથી અંધ પાણું પ્રાપ્ત થયું હતું. પાંચ વર્ષ સુધી મારા નેત્રોનું તેજ તદ્દન અસ્ત થઈ ગયું હતું. તે સમયે મને અધ્યાપાને લીધે જે કષ્ટો પડ્યા છે, તેઓનું વર્ણન કરતાં મને કંપારી

૨૬૪

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

છુટે છે. મારા પુણ્યયોગે કોઈ ચમત્કારી ઊપચાર મળવાથી હું પાછો નેત્ર રોગથી મુક્ત થયો અને તે પછી દીક્ષા લઈ ગુરુમહારાજની કૃપાથી અત્યારે આનંદમાં છું. તથાપિ મને જ્યારે મારી અંધાવસ્થા વારંવાર યાદ આવે છે, ત્યારે એવા વિચાર થાય છે કે જગતમાં દુઃખીયામાં દુઃખી પુરુષ અંધ છે તેના જોવો કોઈ પુરુષ દુઃખી નથી માટે આજે તે વિષે ગુરુને પ્રશ્ન કરવાની ઈચ્છા છે. તેમાં આપ સર્વ મંડળ સંમત થશો.

તેવામાં એક યુવાન મુનિએ નમ્રતાથી જણાવ્યું કે, શાસ્ત્રમાં અને લોકમાં ઘણા પ્રકારના શૂરવીરો કહેલા છે. કટલાએક તો રણ-ભૂમિમાં અગ્ર ભાગ લેનારને, કોઈ દાતારને, કોઈ સભાજિત પંડિતને, કોઈ સંસાર છોડનારને, કોઈ ધર્મમાં પરાક્રમ કરનારને અને કોઈ કીર્તિ વધારનારને એમ જુદી જુદી રીતે શૂરવીર કહે છે પણ ખરે-ખરે શૂરવીર કોણ? તે વિષે ગુરુમહારાજને પ્રશ્ન કરવાની મારી ઈચ્છા છે તો આપ સર્વે તેમાં સંમતિ આપશો.

આ પ્રમાણે ત્રણ પ્રશ્નો કરવાનો નિશ્ચય કરી બધા શિષ્યો ગુરુમહારાજની સમક્ષ આવ્યા અને વિનયથી અંજલિ જોડી બોલ્યા “કસ્મા દ્રયમિહ” “આ જગતમાં કોનાથી ભય છે?” આ પ્રશ્ન સાંભળતાંજ સૂરિ શ્રી બોલી ઊઠ્યા—“મરણાત્” આ જગતમાં મૃત્યુનો ભય છે.”

અપૂર્ણ.

